

Tot i els descensos generalitzats, la densitat de senglars continua a l'alça a les comarques gironines

Per contra, als observatoris de les Gavarres, Sant Llorenç del Munt, Prades i el massís del Garraf el nombre d'exemplars va augmentar

Tres senglars en un corriol de muntanya. | Carme Molist.

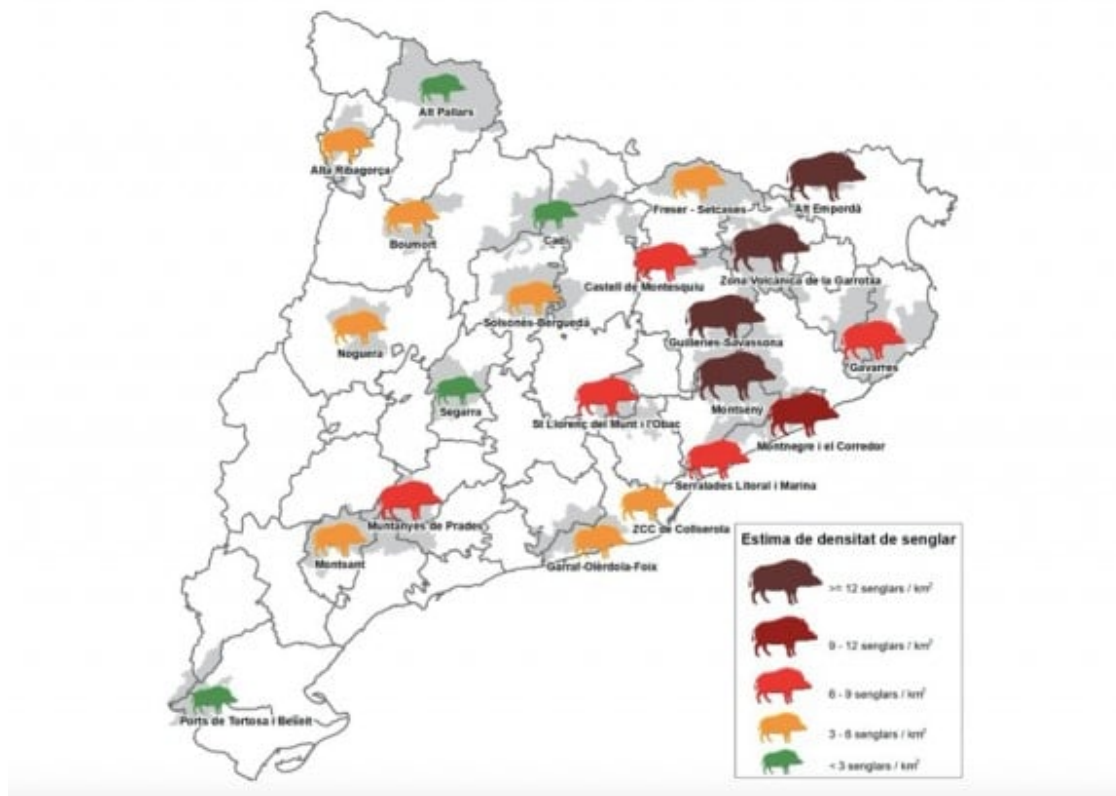
Les densitats de senglar van mostrar descensos generalitzats a les comarques gironines i a les del nord de Barcelona durant el 2018 i començaments de 2019 ,però la població continua sent alta, tal com reflecteix el report del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Segons la Conselleria, aquest descens és conseqüència de la "pressió" exercida pels caçadors davant l'espectacular increment de l'espècie, la baixa producció de gla a la tardor de 2017 i les reiterades sequeres.

La davallada al llarg del 2018 va ser d'entre el 2% i el 27% segons la zona i on més es va notar va ser al Pirineu i Prepirineu, amb entre el 44% i el 66%. Als observatoris de Sant Llorenç del Munt, les muntanyes de Prades, el massís del Garraf i les Gavarres les poblacions van pujar.

En el cas del Pirineu i el Prepirineu, la davallada s'explica per les sequeres, les fortes nevades i gelades i les baixes produccions de glans sumades a una forta pressió de caça per fer front a problemes com la tuberculosi bovina. En canvi, la pujada va ser d'entre un 16% i un 335% a Sant Llorenç del Munt, muntanyes de Prades, massís del Garraf i les Gavarres. En aquests casos, hi ha factors com una major disponibilitat d'aliment complementari, com per exemple conreus, o un menor rigor de la sequera, entre d'altres.

Tot i els descensos generalitzats, les densitats de senglars continuen sent altes a les comarques de Girona i del nord de Barcelona. Les més elevades, entre 12 i 15 senglars per kilòmetre quadrat, són a l'Alt Empordà, la Garrotxa i el Montseny. A les dues primeres, les densitats els darrers anys havien arribat a 20-25 senglars/km², ja que són zones on troben òptimes condicions d'alta pluviositat, boscos d'alzines, sureres i roures i grans superfícies de conreus de regadiu que aporten molta disponibilitat d'aliment.

A la resta de Catalunya, zones meridionals de clima continental i Pirineu i Prepirineu, les densitats són moderades i els llocs on es registren les densitats més baixes, per sota de tres senglars per cada kilòmetre quadrat, són alguns sectors de l'Alt Pallars, el Cadí, la Segarra i els Ports de Besit.

Mapa de la distribució de senglars a Catalunya. Foto: Departament d'Agricultura

El Departament ha indicat que tot i que s'ha frenat per primer cop en anys l'augment de la densitat, "no cal abaixar la guàrdia ja que pot tornar a enfilarse ràpidament". La conselleria calcula que a Catalunya hi viuen 190.000 senglars.

Agricultura ha apuntat que durant la tardor del 2019 hi va haver més disponibilitat de menjar i això haurà fet augmentar la natalitat i només on hi hagi hagut forta sequera se'n podria haver reduït la densitat. Per això, ha apuntat que el paper dels caçadors "continua sent clau" per frenar l'expansió d'aquesta espècie, sense predadors naturals que controlin el creixement de les poblacions.

Aquestes dades formen part del Programa de seguiment, que des del 1998 aporta informació a

partir de les dades subministrades anualment pels caçadors en les batudes a 22 espais naturals que actuen com a observatoris de l'evolució de l'espècie. Aquesta xarxa engloba unes 25.000 hectàrees de mitjana repartits pel territori català i engloba un 20% dels senglars que viuen a Catalunya.